Na podlagi tretjega odstavka 93. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

O FINANČNIH ZAVAROVANJIH PRI JAVNEM NAROČANJU

1. člen

Ta uredba določa vrste in instrumente finančnih zavarovanj, ki jih lahko zahteva naročnik pri oddaji javnega naročila, primerno višino zavarovanj in trajanje ter druge zahteve glede zavarovanj tveganj pri javnem naročanju, ki jih mora upoštevati naročnik.

2. člen

Naročnik lahko v skladu s to uredbo v postopku oddaje javnega naročila zahteva, da mu ponudnik ali izbrani ponudnik za zavarovanje svojih obveznosti predloži eno ali več naslednjih vrst finančnih zavarovanj:

- finančno zavarovanje za resnost ponudbe,
- finančno zavarovanje za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti,
- finančno zavarovanje za odpravo napak v garancijskem roku.

3. člen

(1) Za zavarovanje obveznosti ponudnika so primerni naslednji instrumenti finančnih zavarovanj:

- bančna garancija,
- kavcijsko zavarovanje zavarovalnice,
- menica,
- denarni depozit.

(2) Naročnik lahko v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali objavljenem povabilu k sodelovanju določi tudi drug instrument finančnega zavarovanja, če meni, da zagotavlja zadostno zavarovanje za izpolnitev ponudnikovih obveznosti. V tem primeru se smiselno uporabljajo določbe te uredbe glede dopustnosti in nedopustnosti zahtev po posamezni vrsti ali instrumentu finančnega zavarovanja ter višine in roka veljavnosti zavarovanja.

(3) Kot instrument finančnega zavarovanja ni primerno zahtevati izjave garanta, da bo posameznemu ponudniku izdal instrument finančnega zavarovanja, če bo temu oddano v izvajanje javno naročilo.

4. člen

(1) Naročnik zahteva finančno zavarovanje, če to opravičuje tveganje, povezano s predmetom ali okoliščinami javnega naročanja.

(2) Pri javnem naročilu blaga in javnem naročilu storitev, v zvezi s katerim obvestil ni treba poslati v objavo v Uradni list Evropske unije, in pri javnem naročilu gradenj, katerih ocenjena vrednost (brez DDV) je na splošnem področju enaka ali višja od 40.000 eurov in nižja od 500.000 eurov, na infrastrukturnem področju pa enaka ali višja od 100.000 eurov in nižja od 1.000.000 eurov, za zavarovanje tveganja za izpolnitev ponudnikovih obveznosti v postopku javnega naročanja, pri ali po izvedbi naročila ni primerno zahtevati bančne garancije, razen če zahtevo po tem instrumentu finančnega zavarovanja opravičujejo tveganja, povezana s predmetom ali okoliščinami javnega naročanja.

(3) Vrsto, višino, rok veljavnosti in primerne instrumente finančnega zavarovanja, rok in način predložitve instrumenta naročniku, pravila o unovčenju ter krajevno pristojnost za reševanje sporov med naročnikom – upravičencem zavarovanja in garantom mora naročnik določiti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali objavljenem povabilu k sodelovanju. Na predloženem instrumentu finančnega zavarovanja mora biti višina zavarovanja opredeljena v znesku.

(4) Kadar se kot instrument finančnega zavarovanja zahteva ali omogoči zavarovanje z denarnim depozitom, mora naročnik upoštevati tveganje glede nezmožnosti unovčenja instrumenta ob insolventnosti ponudnika in zlasti pri večletnih pogodbah zagotoviti ustrezno zavarovanje tega tveganja.

5. člen

(1) Naročnik lahko v postopku javnega naročanja dopusti, da ponudnik sam odloči, kateri instrument finančnega zavarovanja bo predložil za zavarovanje svojih obveznosti. V tem primeru mora v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali objavljenem povabilu k sodelovanju navesti, katere instrumente finančnih zavarovanj šteje za ustrezne pri posamezni vrsti finančnega zavarovanja.

(2) Naročnik lahko za posamezno vrsto finančnega zavarovanja zahteva več različnih instrumentov finančnega zavarovanja, vendar višina zavarovanja s temi instrumenti skupaj ne sme preseči najvišjega dovoljenega odstotka.

(3) Naročnik za isto obdobje hkrati ne sme zahtevati več vrst finančnih zavarovanj za zavarovanje iste obveznosti.

(4) Če naročnik zahteva finančno zavarovanje za obdobje, daljše od petih let, lahko ponudniku omogoči, da namesto enega instrumenta finančnega zavarovanja zaporedno predloži več instrumentov s krajšimi roki veljavnosti, pri čemer novi instrument nadomesti prejšnjega.

(5) Naročniku ni treba ravnati v skladu s prejšnjim odstavkom, če se znesek zavarovanja zmanjšuje s potekom obdobij ali glede na nastop določenih dogodkov (t. i. redukcijske klavzule).

6. člen

(1) Naročnik lahko zahteva finančno zavarovanje za resnost ponudbe, če mora obvestila v zvezi z javnim naročilom blaga ali storitev poslati v objavo v Uradni list Evropske unije ali če je ocenjena vrednost javnega naročila gradenj (brez DDV) na splošnem področju enaka ali višja od 500.000 eurov, na infrastrukturnem področju pa enaka ali višja od 1.000.000 eurov, v drugih primerih pa izjemoma, če zahtevo po tem zavarovanju opravičujejo tveganja, povezana s predmetom ali okoliščinami javnega naročanja.

(2) Naročnik praviloma ne zahteva finančnega zavarovanja za resnost ponudbe, če je predmet naročanja blago, ki je široko dostopno na trgu in se naročniku dobavi enkrat.

(3) Za zavarovanje resnosti ponudbe praviloma ni primerno zahtevati bančne garancije.

(4) Višina finančnega zavarovanja za resnost ponudbe znaša največ 3 % ocenjene vrednosti naročila (brez DDV), če se naročilo oddaja po sklopih, pa največ 3 % ocenjene vrednosti sklopa (brez DDV).

(5) Veljavnost finančnega zavarovanja za resnost ponudbe ne sme poteči pred rokom za predložitev finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, če je slednje zahtevano.

7. člen

(1) Višina finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti znaša največ 10 % pogodbene vrednosti (z DDV). Kadar naročnik pri plačilu zadrži del zaračunane vrednosti, zadržana sredstva in finančno zavarovanje za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti skupaj ne smejo presegati 10 % pogodbene vrednosti (z DDV).

(2) Rok veljavnosti finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti ne sme poteči pred rokom za izpolnitev ponudnikovih pogodbenih obveznosti.

(3) Če naročnik zahteva finančno zavarovanje za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, mora v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali objavljenem povabilu k sodelovanju določiti, da pogodba o izvedbi javnega naročila postane veljavna pod pogojem, da izbrani ponudnik predloži finančno zavarovanje za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti.

8. člen

(1) Višina finančnega zavarovanja za odpravo napak v garancijskem roku znaša največ 5 % pogodbene vrednosti (z DDV).

(2) Veljavnost finančnega zavarovanja za odpravo napak v garancijskem roku ne sme biti daljša od jamčevalnega roka iz predpisov, ki urejajo obligacijska razmerja, razen če daljši rok opravičujejo tveganja, povezana s predmetom ali okoliščinami javnega naročanja.

9. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o finančnih zavarovanjih pri javnem naročanju (Uradni list RS, št. 48/14).

10. člen

(1) Postopki oddaje javnih naročil, za katera so bila obvestila o javnem naročilu poslana v objavo pred uveljavitvijo te uredbe, se izvedejo po dosedanjih predpisih.

(2) Postopki s pogajanji brez predhodne objave se izvedejo po dosedanjih predpisih, če je že bilo poslano povabilo k oddaji ponudb.

11. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00714-10/2016

Ljubljana, dne 7. aprila 2016

EVA 2016-3130-0004

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.

Predsednik